

Hoezo is er geen verhaal? Er zijn wel vijf verhaallijnen!

recensie

Van ANITA TWAALFHOVEN

jeugdtheater

Het verhaal van het Verhaal Theater Artemis en Het Zuidelijk Toneel

Een minstens zes meter hoog billboard van voetballer Ronaldo schuift over het toneel naar voren. Zijn mond schuift open en dicht. "Zien jullie mij?", roept hij met een hoge stem naar de kinderen in de zaal. "Ik sta op de rand!" Achter hem verschijnen even grote billboards met de beeltenissen van Trump en Beyoncé, die hem waarschuwen niet van het toneel af te vallen.

SCÈNE UIT 'HET VERHAAL VAN HET VERHAAL'. FOTO KURT VAN DER ELST

Het optreden van de grote billboardpoppen is één van de vele verrassingen, die regisseur Jetse Batelaan in 'Het Verhaal van het Verhaal' uit zijn hoge hoed tovert. De voorstelling van Theater Artemis en Het Zuidelijk Toneel is totaal verwarrend en overrompelend vernieuwend. En toch is het geen highbrow artistieke productie voor een publiek van ingewijden. Ook de ouders en kinderen in de grote zaal van de uitverkochte Tilburgse Schouwburg zitten op het puntje van de stoelen. De drie beroemde poppen, die een gezin nadoen dat naar de Bouwmarkt gaat, bezorgen iedereen de slappe lach. Volgens het persbericht blijft het toneel kaal, is de rode draad zoek en komt er géén verhaal. Dat is typisch een statement voor regisseur Batelaan, die bekendstaat om zijn anarchistische theater. Maar hoezo is er geen verhaal? Er zijn wel vijf verhaallijnen!

In de rechterhoek van het toneel scharrelt een groep kleurrijke figuren rond, uitbundig uitgedost in kostuums van plastic restafval. Ze dragen plumeaus op hun rug, overgieten zich met verf en stelen met een lange hengel de schoenen en handtassen van het publiek op de voorste rij. Ze hebben ook nog een OV-fiets buitgemaakt. Als een meisje met een rugzak op het podium klimt om hem terug te halen, volgt een hilarische vechtscène.

Dan zijn er ook nog de grappige intermezzo's met de blokken, driehoeken en rechthoeken die druk pratend over het toneel voorbyschuiven, alsof het levende decorstukken zijn. En niet te vergeten de technici die zo af en

toe komen kijken of alles nog wel goed gaat.

Maar de intelligentste verhaallijn -nog leuker dan die van de billboardpoppen, de figuren in de hoek, de schuivende decorstukken en de technici achter het toneel - is die van het verhaal zelf. Een diepe stem door de speakers vertelt het verhaal van het verhaal. Hoe moet hij op gang komen, vraagt de verhaalstem. Waar moet hij heen en hoe loopt het met hem af? En wie heeft er in deze tijd nog de rust om écht naar hem te luisteren?

Het 'Verhaal van het Verhaal' zit overvol slimme grappen, terzijdes, dubbele bodems, bekende mediabeelden en bizarre gebeurtenissen. In een theatertaal die je nooit eerder hebt gezien, maar die je tóch bekend voorkomt. Een spectaculaire opening van het jeugdtheaterseizoen.
